

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6S/33/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7017200218
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Konček
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7017200218.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach ako správny súd (ďalej len „súd“) v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Končeka a členov senátu JUDr. Evy Baranovej a JUDr. Valérie Mihalčínovej v právnej veci žalobcu: Slovak Telekom, a.s., Bajkalská 28, Bratislava, zast.: K. L. J., A. R. P. XXX, proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, Bratislava, v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. SK/0917/99/2015 zo dňa 12.01.2017, takto

rozhodol:

- I. Žalobu **z a m i e t a .**
- II. Žalobcovi právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobou napadnutým rozhodnutím žalovaného uvedeným v záhlaví tohto rozsudku žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj č. N. zo dňa 30.10.2015, ktorým tento pre porušenie povinnosti predávajúceho podľa ust. § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa bol povinný v lehote nie dlhšej ako 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie vybaviť reklamáciu výrobku - mobilný telefón H. A. XXX D., uplatnenú spotrebiteľom dňa 06.05.2015, a túto reklamáciu nevybavil v lehote nie dlhšej ako 30 dní odo dňa jej uplatnenia. Za uvedené porušenie povinnosti bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 300,- eur, ktorú pokutu je žalobca povinný zaplatiť do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia žalovaného. V odôvodnení svojho rozhodnutia žalovaný argumentoval, že: „Dňa 17.06.2015 bola za účelom prešetrenia spotrebiteľského podnetu evidovaného správnym orgánom pod. č. XXX/XX inšpektormi SOI začatá kontrola v prevádzke T. P., V. O., R. V. Q., J., ukončená dňa 19.06.2015 v prevádzkarni kontrolovaného subjektu prerokovaním a odovzdaním inšpekčného záznamu. Vykonanou kontrolou bolo zistené, že pisateľ podnetu si dňa 06.05.2016 u účastníka konania uplatnil reklamáciu výrobku - mobilný telefón H. A. XXX D.. Účastník konania zaslal spotrebiteľovi dňa 29.05.2015 SMS správu, v ktorej vyzval spotrebiteľa na prevzatie plnenia a tiež spotrebiteľovi zaslal písomnosť zo dňa 02.06.2015 označenú ako „Oznámenie o vybavení reklamácie - výzva na prevzatie plnenia“, v ktorej spotrebiteľa vyzval na prevzatie plnenia a informoval ho o spôsobe vybavenia reklamácie. Následne dňa 29.05.2015 účastník konania zaslal pisateľa podnetu vyzval na prevzatie plnenia SMS správu, obsahom ktorej bola nasledovná informácia: „Vážený zákazník, zapožičaný telefón je potrebné opraviť na Vaše náklady alebo uhradiť zmluvnú pokutu za predmetný telefón. Následne, až po vysporiadaní Vám môžeme vydať Vaše zariadenie zo servisu. Za porozumenie ďakujeme.“ Vykonanou kontrolou bolo preukázané, že účastník konania podmienil vydanie opraveného výrobku spotrebiteľovi, a teda aj riadne ukončenie reklamačného procesu do času, kým sa neopraví zapožičané náhradné zariadenie, resp. spotrebiteľ neuhradí predávajúcemu škodu, čím účastník konania nezabezpečil dodržanie povinnosti predávajúceho podľa § 18 ods. 4 zákona, v zmysle ktorého je predávajúci povinný vybaviť reklamáciu

v lehote nie dlhšej ako 30 dní odo dňa jej uplatnenia. Účastník konania tak reklamáciu výrobku - mobilný telefón H. A. XXX D., uplatnenú spotrebiteľom, pisateľom podnetu dňa 06.05.2016 nevybavil v lehote nie dlhšej ako 30 dní odo dňa jej uplatnenia. Za zistené nedostatky účastník konania ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá. V podanom odvolaní účastník konania popísal skutkový stav a uviedol, že dňa 05.05.2014 bol uzatvorený Dodatok k Zmluve o poskytovaní verejných služieb medzi spotrebiteľom a predávajúcim, obsahom ktorého bolo aj uzatvorenie zmluvy za účelom predaja koncového zariadenia - mobilný telefón H. A. XXX D. a dňa 06.06.2015 bola spotrebiteľom reklamovaná vada zakúpeného mobilného telefónu. Účastník konania poukázal na ust. § 622 a § 623 OZ, v zmysle ktorého spôsob vybavenia reklamácie sa určuje na základe dohody so spotrebiteľom. Potvrdenie bolo podpísané zo strany spotrebiteľa, ako aj Telekomu. Účastník konania má za to, že niet pochýb, že Potvrdenie predstavuje dohodu o vybavení reklamácie a ktorým si účastník konania splnil povinnosť v zmysle § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa. Obsahom potvrdenia boli aj podmienky riešenia reklamácie a dohodnutý spôsob upovedomenia spotrebiteľa o vybavení reklamácie, s ktorými spotrebiteľ svojím podpisom vyjadril súhlas. Podmienky riešenia reklamácie spotrebiteľa neobmedzovali v uplatnení jeho práva reklamovať vadný Mobilný telefón, neznižovali rozsah jeho práv priznaných zákonom o ochrane spotrebiteľa. Účastník konania uviedol, že v tomto potvrdení si dohodol so spotrebiteľom vhodný spôsob oznámenia vybavenia reklamácie spotrebiteľovi a takéto oznámenie spotrebiteľ aj účastník konania považovali za písomnú výzvu na prevzatie plnenia ako jeden zo zákonných spôsobov vybavenia reklamácie. Na základe tejto dohody so spotrebiteľom, účastník konania dňa 22.05.2015 písomne vyzval spotrebiteľa na prevzatie opraveného mobilného telefónu. Týmto úkonom podľa účastníka konania došlo k vybaveniu reklamácie a k ukončeniu reklamačného konania v rámci zákonnej lehoty. Účastník konania tiež uviedol, že aj vzhľadom na dohodu so spotrebiteľom, dňa 02.06.2015 zaslal na adresu spotrebiteľa Oznámenie o vybavení reklamácie - výzvu na prevzatie plnenia. Účastník konania uviedol ako dôvod odvolania - nesprávne právne posúdenie veci, nesprávne zistený skutkový stav a porušenie zásad správneho konania. V súvislosti s dôvodom odvolania -nesprávne právne posúdenie veci a nesprávne zistený skutkový stav, účastník konania uviedol, že sa nestotožňuje s názorom správneho orgánu, že podmienil vydanie opraveného mobilného telefónu a teda ukončenie reklamačného konania až do času, kým spotrebiteľ neopraví vypožičané náhradné koncové zariadenie nakoľko má za to, že reklamácia mobilného telefónu bola vybavená písomnou výzvou na prevzatie plnenia ešte pred uplynutím zákonom stanovenej 30 - dňovej lehoty, pričom účastník konania bol pripravený odovzdať plnenie spotrebiteľovi. Účastník konania je tiež názoru, že správny orgán nesprávne uviedol, že účastník konania vyzval spotrebiteľa na prevzatie mobilného telefónu a odmietol mu ho vydať, ale po zistení stavu náhradného zariadenia pri jeho odovzdávaní Telekom písomne informoval spotrebiteľa o povinnosti splniť si uhradzovaciu povinnosť, ktorá pre spotrebiteľa vyplývala zo Zmluvy o výpožičke náhradného koncového zariadenia č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 06.05.2015 (ďalej len „Zmluva o výpožičke“). Nakoľko nedošlo k splneniu uhradzovacej povinnosti zo strany spotrebiteľa, došlo k uplatneniu zádržného práva Telekomu, vyplývajúceho zo Zmluvy o výpožičke. Účastník konania má za to, že správny orgán dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď nesprávne právne posúdil okamih, kedy došlo k vybaveniu reklamácie, ako aj, že správny orgán nesprávne vyhodnotil uplatnené zádržné právo Telekomu, keď jeho využitie spájal s ukončením reklamačného konania a s vybavením reklamácie spotrebiteľa. Účastník konania poukázal na predložené dôkazy, z ktorých má vyplývať, že zádržné právo bolo uplatnené až po tom, čo spotrebiteľ porušil zmluvnú povinnosť vrátiť vypožičané náhradné zariadenie v stave, v akom ho prevzal s prihliadnutím na bežné opotrebovanie (spotrebiteľ chcel vrátiť poškodené vypožičané náhradné zariadenie). K uplatneniu zádržného práva došlo až po tom, čo bol spotrebiteľ písomne vyzvaný na prevzatie plnenia, ktorý je jedným zo zákonných spôsobov vybavenia reklamácie. Podľa názoru účastníka konania, uplatnením a využitím zmluvne dohodnutého zádržného práva nie je možné sankcionovať Telekom a spájať realizáciu zádržného práva s ukončením reklamačného konania. V súvislosti s dôvodom odvolania - porušenie zásad správneho konania, účastník konania uviedol, že z obsahu a logiky ustanovenia § 2 písm. m) vyplýva, že sa jedná o alternatívny výpočet možných, právom dovolených spôsobov vybavenia reklamácie ako spôsobov ukončenia reklamačného konania, preto nie je možné výkladom právnej normy nahrádzať jej účel a vôľu zákonodarcu. Ani ust. § 18 ods. 4 zákona neustanovuje povinnosť vybaviť reklamáciu jediným konkrétnym spôsobom. Účastník konania má za to, že správny orgán považuje reklamačné konanie za ukončené až odovzdaním reklamovaného výrobku a ignoruje tak zákonom o ochrane spotrebiteľa dovolený a zákonodarcom ustanovený spôsob vybavenia reklamácie, pričom správny orgán je viazaný zásadou zákonnosti. V právnom štáte možno rozumne očakávať a vyžadovať, aby orgány verejnej moci pri výklade a uplatnení všeobecne záväzného právneho predpisu postupovali v súlade s Ústavou SR, pričom tento príkaz

zakladá povinnosť orgánov verejnej moci postupovať ex offo. Zistenie presného a úplného vzťahu je základným predpokladom zákonnosti a správnosti rozhodnutia správneho orgánu. Na základe vyššie uvedeného má účastník konania za to, že správny orgán v danom konaní dospel na základe nesprávnej úvahy k chybným záverom, ak tvrdí, že reklamácia nebola vybavená v zákonom stanovenej lehote, lebo nedošlo k odovzdaniu reklamovaného mobilného zariadenia spotrebiteľovi a z tohto dôvodu došlo k porušeniu ust. § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa. Účastník konania je názoru, že akceptovaním takéhoto názoru by došlo k ústavne neakceptovateľnému výkladu právnej normy zo strany právneho orgánu, ktorý by znamenal odopretie vybavenia reklamácie inými, rovnocennými spôsobmi vybavenia reklamácie, ktoré sú ustanovené v § 2 písm. m) zákona o ochrane spotrebiteľa. Účastník konania má tiež vzhľadom na uvedené to, že nie je správny záver posúdenia danej veci, ak správny orgán tvrdí, že Telekom v lehote vybavenia reklamácie nevydal písomný doklad o vybavení reklamácie. Účastník konania uvádza, že z predložených listinných dôkazov je zrejmé, že k vybaveniu reklamácie, a teda k ukončeniu reklamačného konania, došlo zaslaním prvej krátkej textovej správy už 22.05.2015 v spojení s písomným a zaslaným Oznamením o vybavení reklamácie - výzva na prevzatie plnenia zo dňa 02.06.2015. V rámci správnej úvahy orgán verejnej správy nemôže určovať podmienky nad rámec zákona, alebo v rozpore so zákonom. Účastník konania vzhľadom na uvedené navrhuje, aby napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zrušil. K tomu odvolací orgán uvádza, že Ústredný inšpektorát SOI so sídlom v Bratislave, ako príslušný správny orgán preskúmal podkladový materiál v predmetnej veci v celom rozsahu a dospel k záveru, že protiprávny skutkový stav bol zo strany SOI spoľahlivo zistený a preukázaný. Odvolací orgán má za to, že správny orgán v dostatočnej miere zistil skutkový stav, na ktorý správne aplikoval relevantné právne ustanovenia. Rozhodnutie má všetky náležitosti v zmysle § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), nevykazuje formálne ani logické nedostatky, je riadne odôvodnené. Účastník konania nebol postupom správneho orgánu na svojich právach ukrátený. Odvolací orgán má za to, že napadnuté prvostupňové rozhodnutie ako aj postup správneho orgánu je v súlade so zákonom, správny orgán vec správne právne posúdil, správne zistil skutkový stav, neporušil zásady správneho konania a námietky účastníka konania sú preto neopodstatnené. Podľa ustanovenia § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa, ak spotrebiteľ uplatní reklamáciu, predávajúci alebo ním poverený zamestnanec alebo určená osoba je povinný poučiť spotrebiteľa o jeho právach podľa všeobecného predpisu; na základe rozhodnutia spotrebiteľa, ktoré z týchto práv spotrebiteľ uplatňuje, je povinný určiť spôsob vybavenia reklamácie podľa § 2 písm. m) ihneď, v zložitých prípadoch najneskôr do 3 pracovných dní odo dňa uplatnenia reklamácie, v odôvodnených prípadoch, najmä ak sa vyžaduje zložité technické zhodnotenie stavu výrobku alebo služby, najneskôr do 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Po určení spôsobu vybavenia reklamácie sa reklamácia vybaví ihneď, v odôvodnených prípadoch možno reklamáciu vybaviť aj neskôr; vybavenie reklamácie však nesmie trvať dlhšie ako 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Po uplynutí lehoty na vybavenie reklamácie má spotrebiteľ právo od zmluvy odstúpiť alebo má právo na výmenu výrobku za nový výrobok. Legálna definícia vybavenia reklamácie taxatívne rozlišuje niekoľko spôsobov, akými možno reklamáciu vybaviť, a to odovzdaním opraveného výrobku, výmenou výrobku, vrátením kúpnej ceny výrobku, vyplatením primeranej zľavy z ceny výrobku, písomnou výzvou na prevzatie plnenia alebo jej odôvodneným zamietnutím. Vzhľadom k tomu, že väčšinu z uvedených spôsobov vybavenia reklamácie je možné uskutočniť na mieste, až v prípade pasivity spotrebiteľa je povinnosťou predávajúceho zaslať spotrebiteľovi v lehote 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie písomnú výzvu na prevzatie plnenia spolu s písomným dokladom o vybavení reklamácie podľa § 18 ods. 9 zákona o ochrane spotrebiteľa. Výzva na prevzatie plnenia by mala obsahovať predovšetkým informáciu o tom, či reklamácia bola uznaná alebo nie, ako aj identifikáciu výrobku, ktorý má spotrebiteľ prevziať. Ak reklamácia bola uznaná, tak ide o výzvu na prevzatie - v závislosti od určenia spôsobu vybavenia reklamácie - opraveného výrobku, nového výrobku, kúpnej ceny alebo zľavy z kúpnej ceny. Výzva na prevzatie plnenia tak slúži na ochranu predávajúceho pred prípadným postihom za nevybavenie reklamácie v prípade nečinnosti spotrebiteľa, avšak predávajúci sa ňou nemôže zbaviť zodpovednosti za reálne odovzdanie plnenia spotrebiteľovi. Správny orgán nepopiera skutočnosť, že účastník konania zaslal spotrebiteľovi výzvu na prevzatie plnenia v zákonom stanovenej 30 dňovej lehote na vybavenie reklamácie, avšak nemožno súhlasiť s tým, že reklamačné konanie bolo v predmetnom prípade riadne ukončené. Riadne ukončené reklamačné konanie zaslaním písomnej výzvy na prevzatie plnenia totiž predpokladá, okrem samotného zaslania výzvy v stanovenej lehote spotrebiteľovi, aj faktickú možnosť prevzatia si opraveného výrobku, nového výrobku, kúpnej ceny alebo zľavy z kúpnej ceny výrobku spotrebiteľom v zákonom stanovenej lehote u predávajúceho a to bez ďalších podmienok nad rámec zákona uložených predávajúcim. Po preskúmaní spisového materiálu má odvolací orgán za preukázané, že účastník konania podmienil vydanie opraveného výrobku, a teda aj riadne ukončenie reklamačného konania do času, kým spotrebiteľ

neuhradí účastníkovi konania škodu na vypožičanom mobilnom zariadení. Účastník konania uvedené odôvodnil tým, že nakoľko nedošlo k splneniu uhradzovacej povinnosti zo strany spotrebiteľa, došlo k uplatneniu jeho zádržného práva, vyplývajúceho zo Zmluvy o výpožičke. Tu však treba akcentovať, že je v rozpore s charakterom a účelom reklamačného konania podmieňovať odovzdanie opraveného výrobku až do času, kým spotrebiteľ nesplní svoje záväzky vyplývajúce mu z iného právneho titulu. V zmysle predmetnej zmluvy o výpožičke vyplýva predávajúcemu za porušenia podmienok spotrebiteľom tam stanovených, nárok na náhradu škody ako aj nárok na zmluvnú pokutu. Súhlasí s podmienkami tak ako ich formuloval v predmetnej zmluve účastník konania (bod 4 Zmluvy: „Účastník je povinný nahradiť Požičiatelovi v plnej výške škodu spôsobenú vrátením nefunkčného alebo vadného náhradného KZ, a to najmä uhradiť Požičiatelovi všetky náklady spojené s opravou náhradného KZ vrátane prepravných nákladov a iných nákladov s tým spojených v nadväznosti na bod 6 Zmluvy: Požičiatel nie je povinný vrátiť Účastníkovi opravované KZ skôr, ako dôjde k splneniu povinnosti Účastníka konania uvedených v bodoch 4 a 5 tejto zmluvy..) by znamenalo, že spotrebiteľovi by bolo vrátené jeho reklamované mobilné zariadenie až potom, čo by sa náhradné zariadenie vrátilo z opravy a bola by vyčíslená škoda (Požičiatel nie je povinný vrátiť Účastníkovi opravované KZ skôr, ako dôjde k splneniu povinnosti uhradiť Požičiatelovi všetky náklady spojené s opravou náhradného KZ). Účastník konania by tak znemožnil spotrebiteľovi užívať jeho vlastný mobilný telefón po dobu dlhšiu akú pripúšťa zákon. t. j. 30 dní. Z uvedeného vyvstáva otázka, ako by účastník konania, ak má za to, že podmienky uvedené v Zmluve o výpožičke sú v súlade so zákonom o ochrane spotrebiteľa postupoval, ak by nastala taká situácia, že spotrebiteľ sa sám dostaví na prevádzku v 30 dňovej reklamačnej lehote bez toho, aby bol písomne vyzvaný na prevzatie plnenia a náhradné mobilné zariadenie by bolo poškodené. V zmysle bodu 4 v nadväznosti na bod 6 Zmluvy o výpožičke by účastník konania mal odmietnuť vydať spotrebiteľovi opravený reklamovaný výrobok až do doby, kým sa náhradné zariadenie nevráti opravené zo servisného strediska a teda otázka, akým spôsobom by účastník konania vybavil v takomto prípade reklamáciu (reklamácia sa považuje za vybavenú v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa až odovzdaním plnenia), zostáva otázná. V danom prípade sa tak javí zasielanie písomnej výzvy na prevzatie plnenia spotrebiteľovi zo strany predávajúceho ako účelové, nakoľko písomná výzva na prevzatie plnenia má slúžiť, ako sa odvolací orgán zmienil vyššie v rámci odôvodnenia rozhodnutia, na ochranu predávajúceho pred prípadným postihom za nevybavenie reklamácie v prípade nečinnosti spotrebiteľa, a nie ako spôsob „zlegitimniť“ to, že výrobok spotrebiteľovi nebude vydaný až do splnenia podmienky. Účastník konania v podanom odvolaní poukazuje na to, že plnenie bol pripravený odovzdať spotrebiteľovi a s tým úmyslom zasielal písomnú výzvu na prevzatie plnenia. Je pravdou, že účastník konania v čase zasielania písomnej výzvy ešte nemohol vedieť, či mu spotrebiteľ odovzdá náhradné mobilné zariadenie bez väd, avšak vzhľadom na uzatvorenú Zmluvu o výpožičke so spotrebiteľom si bol nepochybne vedomý, že v prípade poškodenia náhradného mobilného zariadenia, nevydá opravené mobilné zariadenie spotrebiteľovi až do opravy náhradného mobilného zariadenia. Z uvedeného má správny orgán za preukázané, že účastník konania zasielal spotrebiteľovi písomnú výzvu na prevzatie plnenia s úmyslom vydať opravené mobilné zariadenie spotrebiteľovi až po splnení ním stanovenej podmienky v Zmluve o výpožičke. Odvolací orgán sa tak stotožnil s právnym názorom prvostupňového správneho orgánu v tom zmysle, že účastník konania znemožnil spotrebiteľovi realizáciu jeho nároku vyplývajúceho mu z riadneho vybavenia reklamácie, ako aj s tým, že za reklamáciu možno považovať za vybavenú vtedy, ak predávajúci vie preukázať, že v zákonnej lehote umožnil spotrebiteľovi realizovať svoje nároky, ktoré mu vyplývajú s ohľadom na to, či je vada odstrániteľná alebo nie. V súvislosti s námietkou účastníka konania vo vzťahu k porušeniu ustanovenia § 18 ods. 9 zákona o ochrane spotrebiteľa, odvolací orgán uvádza, že účastník konania je sankcionovaný len za porušenie ustanovenia § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa, čo jednoznačne a nepochybne z výroku napadnutého rozhodnutia vyplýva. Odvolací orgán má vzhľadom na vyššie uvedené za to, že skutkový stav bol spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť nepochybne preukázaná. Pre posúdenie celého prípadu je rozhodujúce, že došlo k porušeniu povinností uvedených v zákone o ochrane spotrebiteľa. Odvolací orgán nezistil dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia. O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, uloží predávajúcemu za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 €. Podľa § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa sa pri určení výšky pokuty prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti. Správny orgán pri určení výšky pokuty prihliadol na skutočnosť, že nevybavením reklamácie spotrebiteľa v zákonom stanovenej lehote, účastník konania porušil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Následkom protiprávneho konania bolo porušenie práv spotrebiteľa chránených dotknutým zákonným ustanovením. Nesplnením si povinnosti vyplývajúcej predávajúcemu z § 18 ods. 4 zákona o

ochrane spotrebiteľa bol spotrebiteľ ukrátený na jeho práve na riadne vybavenie reklamácie spôsobom ustanoveným zákonom. Spotrebiteľovi bolo tak sťažené vymáhanie jeho oprávnení vyplývajúcich mu z objektívnej zodpovednosti predávajúceho za vady predávaných výrobkov a znížil sa tak rozsah práv, ktoré sú mu priznané zákonom o ochrane spotrebiteľa. Správny orgán teda pri určovaní výšky pokuty zároveň prihliadol k tomu, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v ustanovení § 3 ods. 1 zákona, podľa ktorého každý spotrebiteľ okrem iného má právo ochranu svojich ekonomických záujmov, vzhľadom na zistené nedostatky v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol. Účastník konania ako predávajúci je povinný dodržiavať všetky zákonom stanovené podmienky predaja výrobkov, za dodržiavanie ktorých zodpovedá objektívne, teda bez ohľadu na okolnosti, ktoré spôsobili ich porušenie. Povinnosťou účastníka konania ako predávajúceho, ktorým je v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa najmä osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania, bolo zabezpečiť splnenie všetkých povinností tak, ako to určuje zákon a osobitné predpisy, čo však vzhľadom k hore uvedenému nebolo splnené. V uvedenom prípade zároveň bolo zohľadnené, že kontrola bola vykonaná z dôvodu podnetu spotrebiteľa. Správny orgán pri určení výšky pokuty postupoval v súlade s ustanovením § 3 ods. 5 Správneho poriadku, v zmysle ktorého správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely a teda sú povinné objektívne podobné prípady rozhodovať zhodne. Správny orgán konal v súlade so zásadou materiálnej rovnosti, rešpektoval kontinuitu práva a rozhodovania s cieľom prehlbovať právnu istotu adresátov a odstrániť prípadnú diskrimináciu. Odvolací orgán podotýka, že postih za správny delikt musí mať silu odradiť od nezákonného postupu nielen porušiteľa (individuálna prevencia), ale aj iné právnické či fyzické osoby, ktoré sú nositeľmi rovnakých zákonných povinností (generálna prevencia). Prvostupňový správny orgán pri ukladaní pokuty za spáchaný správny delikt nevybočil zo správnej úvahy a pokiaľ ide o výšku uloženej sankcie postupoval v intenciách právnej úpravy týkajúcej sa správnej úvahy. Správny orgán uložil pokutu vo výške 300 EUR, t.j. v zákonom stanovených medziach v zmysle § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, čím dodržal aj zásadu primeranosti aj proporcionality čo do povahy skutkov, ich závažnosti a ich dôsledkov. Odvolací orgán má vzhľadom na uvedené za to, že pokuta uložená účastníkovi konania je primeraná závažnosti a charakteru porušenia zákona, zodpovedná rozhodovacej praxi správnych orgánov a plní represívnu, výchovnú a preventívnu funkciu. Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku odvolanie odvolací orgán zamietá ako nedôvodné. Zároveň upozorňujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia priloženou poštovou poukážkou alebo príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS-XXXXXXXXXX.“ Rozhodnutie žalovaného bolo doručené žalobcovi dňa 19.01.2017.

2. Včas podanou žalobou, podanou na poštovú prepravu dňa 20.03.2017 (pondelok) a došlou tunajšiemu súdu dňa 21.03.2017, vrátane doplnku žaloby z 13.04.2017 podanom na výzvu súdu sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného, ako aj rozhodnutia Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj zo dňa 30.10.2015 č. N. a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie. Ku skutkovému stavu veci žalobca uviedol, že: „Predmetom šetrenia Inšpektorátu SOI KE ukončeného dňa 19.06.2015 bolo vybavenie reklamácie spotrebiteľa číslo XXXRFXXXXX/XX uplatnenej dňa 06.05.2015 (ďalej len „Reklamácia spotrebiteľa“) v lehote 30 dní. Na základe šetrenia Inšpektorát SOI KE vo svojom Rozhodnutí Inšpektorátu SOI KE, potvrdenom aj Rozhodnutím žalovaného skonštatoval, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s. nedodržala pri vybavovaní predmetnej reklamácie zákonnú lehotu 30 dní na jej vybavenie (§ 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa), nakoľko v tejto lehote nedošlo k faktickému odovzdaniu predmetu reklamácie (opraveného reklamovaného zariadenia) spotrebiteľovi. Inšpektorátu SOI KE bolo pritom na základe šetrenia predložené Potvrdenie o prijatí reklamácie č. XXXRFXXXXX/XX zo dňa 06.05.2015, ako aj písomná výzva na prevzatie plnenia - Oznámenie o vybavení reklamácie č. XXXRFXXXXX/XX zo dňa 02.06.2015 (odoslaná 02.06.2015) potvrdzujúce vybavenie Reklamácie spotrebiteľa spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. v lehote 30 dní v súlade s ustanovením § 2 písm. m) zákona o ochrane spotrebiteľa. Spoločnosť Slovak Telekom, a.s. nerozporuje, že k odovzdaniu predmetu reklamácie spotrebiteľovi nedošlo v lehote 30 dní od uplatnenia reklamácie. Inšpektorát SOI KE, ako ani Ústredný inšpektorát SOI BA však pri svojom rozhodovaní vôbec nezobrali do úvahy fakt, že k faktickému odovzdaniu predmetu reklamácie v lehote 30 dní nedošlo z dôvodu na strane spotrebiteľa a samotné odovzdanie predmetu reklamácie sa podľa ustanovenia § 2 písm. m) zákona o ochrane spotrebiteľa považuje iba za jeden z viacerých možných spôsobov vybavenia reklamácie. Spotrebiteľ totiž pri uplatnení reklamácie dobrovoľne uzatvoril Zmluvu o výpožičke náhradného koncového zariadenia (ďalej len „Zmluva o výpožičke“), predmetom ktorej bolo poskytnutie

náhradného mobilného telefónu Q. A. Z. K. D., výrobné číslo (X.) XXXXXXXXXXXXXXX 1 (ďalej len ako „náhradné zariadenie“) na čas vybavovania reklamácie. V Zmluve o výpožičke spotrebiteľ súhlasil s tým, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s. vydá predmet reklamácie spotrebiteľovi až po vrátení náhradného zariadenia v stave vakom ho spotrebiteľ prevzal s prihliadnutím na obvyklé opotrebenie, resp. po náhrade škody spôsobenej spoločnosti Slovak Telekom, a.s. poškodením náhradného zariadenia (ods. 4 a 6 Zmluvy o výpožičke). Nakoľko spotrebiteľ náhradné zariadenie poškodil a odmietol uhradiť spôsobenú škodu, spoločnosť Slovak Telekom, a.s. využila svoje právo vyplývajúce zo Zmluvy o výpožičke a opravené reklamované zariadenie spotrebiteľovi nevydala. Nakoľko spoločnosť Slovak Telekom, a.s. bola v čase zaslania výzvy na prevzatie plnenia - Oznámenie o vybavení reklamácie č. XXXXRFXXXX/XX zo dňa 02.06.2015 pripravená opravené reklamované zariadenie spotrebiteľovi odovzdať, je potrebné považovať Reklamáciu spotrebiteľa za vybavenú v súlade s ustanovením § 2 písm. m) zákona o ochrane spotrebiteľa zaslaním predmetnej písomnej výzvy na prevzatie plnenia. Skutočnosť, že k odovzdaniu reklamovaného zariadenia spotrebiteľovi fakticky nedošlo, nemá vplyv na posúdenie riadneho ukončenia reklamácie. K odmietnutiu vydania opraveného reklamovaného zariadenia totiž došlo až po tom, ako bola reklamácia spotrebiteľa riadne vybavená, viď vyššie, pričom k odmietnutiu vydania došlo na základe osobitnej dohody so spotrebiteľom, ktorá je obsahom Zmluvy o výpožičke.“ V jednotlivých bodoch žaloby ako dôvody žaloby žalobca namietal jednak nesprávne zistený skutkový stav, pričom dôvodil, že: „V Rozhodnutí žalovaného Ústredný inšpektorát SOI KE tvrdí, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s. podmienil ukončenie reklamačného konania, až do času, kým spotrebiteľ neopraví vypožičané náhradné zariadenie. Toto konštatovanie nie je správne, nakoľko Reklamácia spotrebiteľa bola vybavená písomnou výzvou na prevzatie plnenia ešte pred uplynutím zákonnej 30-dňovej lehoty, a to jedným z právom dovolených spôsobov vybavenia reklamácie - písomnou výzvou na prevzatie plnenia, pričom spoločnosť Slovak Telekom, a.s. bola pripravená plnenie odovzdať. Nie je správne ani tvrdenie Ústredného inšpektorátu SOI, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s. zavádzala spotrebiteľa, keď ho vyzvala na prevzatie opraveného reklamovaného zariadenia a následne mu ho odmietla vydať. Spoločnosť Slovak Telekom, a.s. bola totiž pri odoslaní výzvy na prevzatie plnenia pripravená opravené reklamované zariadenie spotrebiteľovi vydať. K nevydaniu opraveného reklamovaného zariadenia teda došlo až po riadnom ukončení Reklamácie spotrebiteľa zaslaním písomnej výzvy na prevzatie plnenia a výlučne z dôvodu na strane spotrebiteľa, nesplnením si jeho povinnosti vrátiť nepoškodené náhradné zariadenie, resp. uhradiť škodu spôsobenú jeho poškodením, vyplývajúcej spotrebiteľovi zo Zmluvy o výpožičke. Zásada materiálnej pravdy subsumuje požiadavku zistiť úplný a presný stav veci. Za zistenie skutočného stavu veci treba považovať zistenie všetkých skutočností, ktoré sú podľa príslušného hmotnoprávneho predpisu právne významné. Stav veci musí zodpovedať reálnej skutočnosti. Zistenie úplného a presného stavu veci je základným predpokladom zákonnosti a správnosti rozhodnutia správneho orgánu. Správny orgán nesprávne vyhodnotil právne významnú skutočnosť hmotnoprávneho predpisu, keď nepovažoval písomnú výzvu na prevzatie plnenia za legálny spôsob vybavenia reklamácie. Hodnotenie dôkazov predstavuje zložitý myšlienkový postup, v rámci ktorého správny orgán by mal na základe svojich logických, systematických a historických úsudkov, ako aj účelu zákona, určité tvrdenia prijať a iné odmietnuť (por. Rozsudok Najvyššieho súdu SR spis. zn. 4Sžo/3/2011). Na základe uvedeného je teda zrejmé, že ako Ústredný inšpektorát SOI BA, tak aj Inšpektorát SOI KE dospeli k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď nesprávne vyhodnotili okamih, kedy došlo k vybaveniu reklamácie.“, jednak nesprávne právne posúdenie veci, pričom dôvodil, že: „Ústredný inšpektorát SOI BA, ako aj Inšpektorát SOI KE tiež nesprávne právne posúdili túto vec, keď uplatnené zádržné právo Telekomu, vyplývajúce zo Zmluvy o výpožičke, bez právneho dôvodu spojili s vybavením Reklamácie spotrebiteľa. Obsah Zmluvy o výpožičke a zádržné právo spoločnosti Slovak Telekom, a.s. z nej vyplývajúci pritom nemal za následok nevybavenie Reklamácie spotrebiteľa - Reklamácia spotrebiteľa bola vybavená zaslaním písomnej výzvy na prevzatie plnenia v súlade s ustanovením § 2 písm. m) zákona o ochrane spotrebiteľa. K zadržaniu opraveného reklamovaného zariadenia spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. teda došlo až po riadnom ukončení Reklamácie spotrebiteľa v zákonnej lehote 30 dní odo dňa jej uplatnenia v dôsledku porušenia povinnosti spotrebiteľa vyplývajúcej zo Zmluvy o výpožičke vrátiť náhradné zariadenie v stave, v akom ho spotrebiteľ prevzal s prihliadnutím na primerané bežné opotrebovanie, resp. povinnosť spotrebiteľa nahraďiť spoločnosti Slovak Telekom, a.s. v plnej výške škodu spôsobenú vrátením nefunkčného alebo vadného (poškodeného) náhradného zariadenia.“ a jednak porušenie zásad správneho konania, pričom dôvodil, že: „Z obsahu a logiky samotného textu § 2 písm. m) zákona o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že ide o alternatívny výpočet možných, právom dovolených spôsobov vybavenia reklamácie ako spôsobov ukončenia reklamačného konania. V tomto výpočte je aj evidentná vôľa zákonodarcu umožniť vybavenie reklamácie niekoľkými, alternatívne uvedenými spôsobmi. Povinnosťou správnych

orgánov v rozsahu ich pôsobnosti je aplikovať platné právo a vykonať jeho výklad vychádzajúc zo znenia právnej normy s prihliadnutím na jej účel a vôľu zákonodarcu, čo mienil touto právnou úpravou ustanoviť. Nie je možné však výkladom právnej normy nahrádzať jej účel a vôľu zákonodarcu, pokiaľ to zo znenia právnej normy nevyplýva (Rozsudok Najvyššieho súdu SR spis. zn. 1Sžo 30/2007). Ani samotný § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa neustanovuje povinnosť vybaviť reklamáciu jediným, konkrétnym spôsobom (len odovzdaním reklamovaného tovaru). Z obsahu Rozhodnutia žalovaného, resp. Rozhodnutia Inšpektorátu SOI KE je však zrejmé, že Ústredný inšpektorát SOI BA, ako aj Inšpektorát SOI KE považuje reklamačné konanie za ukončené až odovzdaním reklamovaného tovaru. Pri akceptovaní tohto názoru však správny orgán ignoruje iný, zákonom o ochrane spotrebiteľa dovolený a zákonodarcom ustanovený spôsob vybavenia reklamácie. Takýto záver a správna úvaha správneho orgánu nemôže byť v súlade so zásadou zákonnosti správneho konania a so základnými princípmi právneho štátu, ktoré sú pretavené do Ústavy SR (Čl. 2 ods. 2 Ústavy SR). Správny orgán je viazaný zásadou zákonnosti, v intenciách ktorej je povinný v konaní a pri rozhodovaní zachovať procesné predpisy, ako aj predpisy hmotnoprávne. Inkorporovaním tejto zásady do správneho konania správny orgán nemôže ísť pri výklade jednotlivých ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa nad rámec zákona, nemôže ignorovať ďalšie rovnocenné spôsoby vybavenia reklamácie a považovať reklamáciu za vybavenú len pokiaľ dôjde k vybaveniu reklamácie jedným konkrétnym spôsobom (odovzdaním reklamovaného tovaru). Takouto úvahou správneho orgánu by bola porušená Ústava SR (Čl. 2 ods. 2 a čl. 152 ods. 4 Ústavy SR), ktorá obsahuje ústavné pravidlo, v rámci ktorého každý orgán verejnej moci sám určuje nielen to, aký druh právnej normy použije pri rozhodovaní, ale aj to, akým spôsobom prikróčí k jeho výkladu v súlade s ústavnými princípmi, ktoré predstavujú príkaz vykladať ústavné a zákonné normy tak, aby sa tento ústavný príkaz rešpektoval v celom vymedzenom rozsahu (II. ÚS 143/02, Nález ÚS SR z 5. novembra 2002). V právnom štáte možno rozumne očakávať a vyžadovať, aby orgány verejnej moci, pri výklade a uplatnení všeobecne záväzného právneho predpisu postupovali v súlade s Ústavou SR, pričom tento príkaz zakladá povinnosť orgánov verejnej moci tak postupovať ex offo. Porušenie zásad správneho konania pritom znamená takú chybu v konaní, ktorá mohla mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia.“

3. K žalobe žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 05.06.2017, pričom k jednotlivým bodom žaloby uviedol, že „sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že prvostupňový a druhostupňový správny orgán nesprávne zistil skutkový stav a nesprávne ho právne posúdil. Žalobca vo svojej žalobe uvádza obdobné argumenty ako v podanom odvolaní, s ktorými sa žalovaný vysporiadal v druhostupňovom správnom rozhodnutí, ktorého sa v plnom rozsahu pridrižiava. Žalovaný má za to, že prvostupňový ako aj druhostupňový správny orgán konal a rozhodol na základe a v medziach zákona, ktoré žalobca svojím konaním porušil. Práva žalobcu v správnom konaní neboli zo strany žalovaného žiadnym spôsobom porušené. Nie je pravdou, že žalovaný v správnom konaní na podporu správnosti svojich postupov používa arbitrárny výklad zákona. Žalovaný sa pri svojej činnosti opiera o platnú legislatívu a podporne aj o judikatúru súdov. Žalovaný má však za potrebné upozorniť na to, že samotný žalobca vykladá zákon o ochrane spotrebiteľa (§ 18 ods. 4 v spojení s § 2 písm. m) prísne formalisticky a účelovo, s cieľom vyhnúť sa postihu za spáchaný iný správny delikt. Žalovaný správny orgán rozhodol na základe ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré žalobca svojím konaním porušil.“ Žalovaný ďalej, citujúc ust. § 18 ods. 4 a § 2 písm. m) zákona o ochrane spotrebiteľa zdôrazňuje, že „žalobca nepreukázal splnenie zákonom stanovených povinností a to, že reklamačné konanie aj riadne ukončil. Podmieňovať odovzdanie reklamovaného výrobku až nahradením spôsobnej škody je v rozpore s účelom zákona o ochrane spotrebiteľa. S poukazom na nález Ústavného súdu SR je potrebné k výkladu právnych predpisov a ich inštitútov nepristupovať len z hľadiska textu zákona, a to ani v prípade, keď sa text môže javiť ako jednoznačný a určitý, ale predovšetkým podľa zmyslu a účelu zákona.“ (nález Ústavného súdu SR z 23. mája 2013, č. k. IV. ÚS 71/2013-36). Účelom zákona o ochrane spotrebiteľa je ochrana spotrebiteľa, ako slabšieho subjektu, vstupujúceho do zmluvného vzťahu s predávajúcim. V podobnom duchu je nutné vykladať aj ostatné právne normy, ktoré sú súčasťou zákona o ochrane spotrebiteľa, a teda aj § 18 ods. 4 v spojení s § 2 písm. m) uvedeného zákona. Účelom týchto ustanovení je, aby bola reklamácia spotrebiteľa najneskôr v maximálnej 30-dňovej lehote odo dňa uplatnenia reklamácie vybavená jedným zo spôsobov vybavenia v zmysle § 2 písm. m) zákona o ochrane spotrebiteľa, a teda, aby spotrebiteľ v rámci tejto lehoty poznal výsledok reklamačného konania, a toto bolo aj definitívne ukončené. Pričom výzva na prevzatie plnenia slúži na ochranu predávajúceho pred prípadným postihom za nevybavenie reklamácie v prípade nečinnosti spotrebiteľa, avšak predávajúci sa ňou nemôže zbaviť zodpovednosti za reálne odovzdanie plnenia spotrebiteľovi. Konkrétne k výzve na prevzatie plnenia žalovaný orgán uvádza, že už z pojmového znenia predmetnej právnej normy vyplýva, že plnenie

musí byť pripravené na vyzdvihnutie spotrebiteľom spravidla na tom mieste, ktoré je uvedené vo výzve na prevzatie plnenia. Inak povedané, bez existencie pripraveného plnenia, niet výzvy na prevzatie plnenia. V uvedenom prípade žalobca konal v priamom rozpore s touto zásadou, keď dňa 06.05.2015 si spotrebiteľka uplatnila reklamáciu, pričom dňa 29.05.2015 zaslal žalobca spotrebiteľke SMS správu, že si môže opravené zariadenie vyzdvihnúť. Ihneď v tento deň bola spotrebiteľke doručená ďalšia SMS správa, v ktorej je uvedené, že zariadenie jej bude vydané až potom ako zapožičaný telefón opraví na svoje náklady alebo uhradí zmluvnú pokutu. Reklamovaný výrobok jej nebol vydaný, teda reklamácia nebola vybavená v zákonom stanovenej lehote. V súvislosti s argumentáciou žalobcu považujeme za potrebné dodať, že k tomu aby bolo možné akceptovať výzvu na prevzatie plnenia ako zákonný spôsob vybavenia reklamácie v zmysle ust. § 2 písm. m) zákona o ochrane spotrebiteľa, je potrebné, aby táto výzva bola nielen vykonaná, ale aby sa v rámci 30-dňovej zákonnej lehoty zároveň dostala do dispozičnej sféry spotrebiteľa, resp. aspoň bola spôsobilá sa do jeho dispozičnej sféry dostať a svojím obsahom musí smerovať k tomu, že reklamácia bude v 30-dňovej lehote aj vybavená. V opačnom prípade by výklad žalobcu znamenal, že za vybavenie reklamácie by bolo možné považovať každú výzvu adresovanú spotrebiteľovi v zákonom stanovenej lehote, ktorá by smerovala k prevzatíu výrobku po 30-dňovej lehote, čo by však odporovalo celkovému účelu zákona o ochrane spotrebiteľa a úmyslu zákonodarcu zakotviť pre predávajúceho maximálnu 30-dňovú lehotu na vybavenie reklamácie. Správnosť svojich záverov opierať aj o rozsudok NS SR č. 6 Sžo/203/2010, v ktorom NS SR uviedol nasledovné: „...za vybavenie reklamácie v rámci zákonom stanovenej lehoty sa považuje aj písomná výzva na prevzatie plnenia, teda zákon explicitne upravuje spôsob oznámenia o tom, že opravený výrobok je pripravený na odovzdanie spotrebiteľovi.“ Z uvedeného je zrejmé, že na to, aby bola reklamácia vybavená spôsobom písomnej výzvy na prevzatie plnenia sa obligatórne vyžaduje, aby bol reklamovaný výrobok pripravený na skutočné odovzdanie spotrebiteľovi. S prihliadnutím na to je možné usúdiť, že takouto situáciou nie je stav, keď žalobca podmieňuje vydanie reklamovaného výrobku, až potom ako spotrebiteľ zapožičaný výrobok opraví na svoje náklady alebo uhradí zmluvnú pokutu. Žalovaný správny orgán nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že k zadržaniu opraveného výrobku došlo až po riadnom ukončení reklamácie. Žalovaný má za to, že k riadnemu ukončeniu reklamácie nedošlo, nakoľko spotrebiteľ ani po uplynutí zákonom stanovenej 30-dňovej lehoty nemohol fakticky disponovať so svojím výrobkom, a uplatňovať triadu svojich majetkových práv, ktoré sa odvíjajú od jeho vlastníckeho práva k predmetnému výrobku. Riadne ukončené reklamačné konanie zaslaním písomnej výzvy na prevzatie plnenia totiž predpokladá, okrem samotného zaslania výzvy v stanovenej lehote spotrebiteľovi, aj faktickú možnosť prevzatia si opraveného výrobku, nového výrobku, kúpnej ceny alebo zľavy z kúpnej ceny výrobku spotrebiteľom v zákonom stanovenej lehote u predávajúceho a to bez ďalších podmienok nad rámec zákona uložených predávajúcim. Rovnako zastávame názor, že zadržanie reklamovaného mobilného telefónu je v rozpore s charakterom a účelom reklamačného konania. Zo Zmluvy o výpožičke vyplýva žalobcovi za porušenia podmienok spotrebiteľom tam stanovených, nárok na náhradu škody ako aj nárok na zmluvnú pokutu. Súhlasí s podmienkami tak ako ich formuloval v predmetnej zmluve žalobca (bod 4 Zmluvy : „Účastník je povinný nahradiť Požičiatelovi v plnej výške škodu spôsobenú vrátením nefunkčného alebo vadného náhradného KZ, a to najmä uhradiť Požičiatelovi všetky náklady spojené s opravou náhradného KZ vrátane prepravných nákladov a iných nákladov s tým spojených v nadväznosti na bod 6 Zmluvy: Požičiatel nie je povinný vrátiť Účastníkovi opravované KZ skôr, ako dôjde k splneniu povinnosti Účastníka konania uvedených v bodoch 4 a 5 tejto zmluvy.“) by znamenalo, že spotrebiteľovi by bolo vrátené jeho reklamované mobilné zariadenie až potom, čo by sa náhradné zariadenie vrátilo z opravy a bola by vyčíslená škoda (Požičiatel nie je povinný vrátiť Účastníkovi opravované KZ skôr, ako dôjde k splneniu povinnosti uhradiť Požičiatelovi všetky náklady spojené s opravou náhradného KZ). Žalobca by tak znemožnil spotrebiteľovi užívať jeho vlastný mobilný telefón po dobu dlhšiu akú pripúšťa zákon, t. j. 30 dní. Žalovaný trvá na tom, že žalobca znemožnil spotrebiteľovi realizáciu jeho nároku vyplývajúceho mu z riadneho vybavenia reklamácie. Domnievanie sa, že skutkový stav bol spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť nepochybne preukázaná. Námietky žalobcu považujeme za neodôvodnené, nemajú právnu oporu v zákone a sú právne irelevantné. Kontrolný orgán postupoval v zmysle zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a správny orgán správne zistil skutkový stav a vyvodil právny záver v tom zmysle, že kontrolovaný subjekt porušil uvedený právny predpis. Na základe tohto zistenia mu bola uložená pokuta, ktorú považujeme za primeranú k zistenému porušeniu zákona a rozsahu dopadu na spotrebiteľa. Na základe vyššie uvedených skutočností zastávame názor, že napadnuté rozhodnutie Ústredného inšpektorátu SOI so sídlom v Bratislave č. SK/0917/99/2015 zo dňa 12.01.2017 bolo vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu, v súlade s platnými právnymi predpismi a preto navrhujeme, aby krajský súd vyniesol po prejednaní veci tento rozsudok: Súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietá. Trovy konania znáša žalobca.“

4. Na vyjadrenie žalovaného reagoval žalobca replikou z 13.07.2017, kde dôvodil nasledovne: „Žalobca sa nestotožňuje s tvrdením žalovaného, že nepreukázal splnenie zákonom stanovených povinností v tom zmysle, že reklamačné konanie aj riadne ukončil. Žalobca už v správnom konaní uviedol, že o vybavení reklamácie mobilného telefónu uplatnenej dňa 06.05.2015 informoval spotrebiteľa písomnou výzvou na prevzatie plnenia - listom Oznámenie o vybavení reklamácie č. XXXXRFXXXX/XX zo dňa 02.06.2015. Podľa § 2 písm. m) zákona č. 250/2007 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie vybavením reklamácie ukončenie reklamačného konania odovzdaním opraveného výrobku, výmenou výrobku, vrátením kúpnej ceny výrobku, vyplatením primeranej zľavy z ceny výrobku, písomná výzva na prevzatie plnenia alebo jej odôvodnené zamietnutie. Z citovaného ustanovenia je zrejmé, že zákonodarca nevymenúva spôsoby vybavenia reklamácie v zmysle ich nadradenosti/podradenosti alebo iných kritérií; všetky spôsoby vybavenia reklamácie sú si rovnocenné a žiaden z nich nemožno nadradit', resp. uprednostniť pred ostatnými. Žalobca súhlasí s názorom žalovaného, že účelom ustanovení týkajúcich sa reklamačného procesu je vybavenie reklamácie v 30-dňovej lehote jedným zo spôsobov uvedených v ustanovení § 2 písm. m) zákona č. 250/2007 Z.z. Na druhej strane si Slovak Telekom, a.s. dovoľuje poznamenať, že práve z dôvodu prísnosti doterajšej právnej úpravy zákona č. 250/2007 Z.z. bola zavedená, ako spôsob vybavenia reklamácie, aj písomná výzva na prevzatie plnenia. Týmto krokom sa v praxi zamedzuje prieťahom pri doriešení reklamácie na prevádzkarni predávajúceho v prípade, ak si spotrebiteľ nevyzdvihne reklamovaný výrobok alebo neurobí iný úkon, ktorý je spojený s návštevou prevádzkarne predávajúceho. [Jednou zo zákonom povolených možností ukončenia reklamačného konania je aj písomná výzva na prevzatie plnenia, umožňujúca predávajúcemu, v prípade pasívneho správania spotrebiteľa v podobe neprevzatia si opraveného výrobku, legitímne ukončiť reklamačné konanie, bez následných konzekvencií ustanovených v § 24 citovaného zákona (rozsudok NS SR, sp. zn. 6Sžo/203/2010, zo dňa 22. júna 2011)]. Spotrebiteľ bol pritom informovaný v dostatočnom časovom predstihu a v rámci 30-dňovej lehoty na vybavenie reklamácie takým spôsobom, aby si mohol reklamovaný výrobok aj prevziať ešte v tejto lehote. K tvrdeniu žalovaného, že už z pojmového znenia predmetnej právnej normy (§ 2 písm. m) zákona) vyplýva, že plnenie musí byť pripravené na vyzdvihnutie spotrebiteľom na mieste, ktoré je uvedené vo výzve na prevzatie plnenia, Slovak Telekom, a.s. poukazuje na to, že počas celého správneho konania žalovaný nepreukázal skutočnosť, že by žalobca opraveným zariadením nedisponoval. Práve naopak, žalobca už pri prvej výzve na prevzatie plnenia mal na predajni k dispozícii opravený mobilný telefón spotrebiteľa, ktorý bol predmetom reklamácie. Reklamované zariadenie bolo zaslané a jeho odborné posúdenie vykonala spoločnosť C. A. O..I. I. Z., Ú. XXXX, T., Č. W. (detaily opravy je možné zistiť aj na internetovej stránke spoločnosti: H.:.C..P.-X.). Dňa 29.05.2015 sa spotrebiteľ dostavil na predajňu Slovak Telekom, a.s., kde prebehla komunikácia s predajcom, v rámci ktorej došlo k zisteniu, že spotrebiteľovi vypožičaný mobilný telefón je poškodený (poškodenie spočívalo v prasknutí displeja; náklady na výmenu prasknutého displeja predstavujú škodu, ktorá vznikla Slovak Telekomu, a.s. a za ktorú je zodpovedný spotrebiteľ). Spotrebiteľ komunikoval predajcovi, že nedokáže zabezpečiť opravu vypožičaného mobilného telefónu. Predajca mu preto ponúkol možnosť zloženia zábezpeky za účelom úhrady nákladov spojených s opravou náhradného zariadenia, prevzatia náhradného zariadenia Slovak Telekomom, a.s., ktorý by na náklady spotrebiteľa zabezpečila opravu poškodeného náhradného zariadenia a odovzdanie opraveného zariadenia. Po vyúčtovaní nákladov vynaložených na opravu vypožičaného zariadenia zo strany autorizovaného servisu by došlo k vyúčtovaniu nákladov spojených s opravou náhradného zariadenia a zloženej zábezpeky (doplatenie alebo vrátenie rozdielu v cene opravy a výšky zloženej zábezpeky). Podľa vyjadrenia príslušného pracovníka predajne, spotrebiteľ s týmto návrhom a postupom súhlasil, avšak do predmetnej predajne sa dostavil až dňa 13.07.2017, keď vrátil opravené náhradné zariadenie a predajca mu vydal opravený reklamovaný mobilný telefón. Až následne, t.j. po návšteve spotrebiteľa na predajni a získaní informácie o poškodení vypožičaného mobilného telefónu bola spotrebiteľovi zaslaná SMS s informáciou, že zariadenie bude vrátené až po oprave poškodeného vypožičaného mobilného telefónu alebo po uhradení zmluvnej pokuty. Táto skutočnosť však žiadnym spôsobom nespochybňuje fakt, že spotrebiteľ sa dostavil na predajňu Slovak Telekomu, a.s. a opravený reklamovaný výrobok bol pre neho pripravený na prevzatie. V tomto prípade preto nemožno súhlasiť s konštatovaním žalovaného, že bez existencie pripraveného plnenia, niet výzvy na prevzatie plnenia. Žalobca zároveň uvádza, že jediným dôvodom nevydania pripraveného plnenia bolo neposkytnutie súčinnosti zo strany spotrebiteľa, ktorý porušil svoju povinnosť vyplývajúcu mu zo Zmluvy o výpožičke (vrátenie vypožičaného zariadenia v stave, v akom ho od žalobcu prevzal). Slovak Telekom, a.s. má za to, že odôvodnene uplatnil právny inštitút zádržného práva, ako zabezpečovacieho prostriedku, ktorý sa bežne používa v súkromnoprávných vzťahoch. Žalobca bol nútený pristúpiť k realizácii zádržného

práva výlučne z dôvodu na strane spotrebiteľa (poškodenie displeja vypožičaného mobilného telefónu). Slovak Telekom, a.s. si dovoľuje zdôrazniť, že spotrebiteľovi boli ponúkané viaceré možnosti na to, aby si mohol reklamované zariadenie prevziať a ďalej ho užívať (uhradenie zmluvnej pokuty, zloženie zábezpeky na opravu vypožičaného zariadenia), avšak spotrebiteľ, ako je zrejme z vyššie uvedeného, tieto možnosti nevyužil. Taktiež je potrebné uviesť, že spotrebiteľ mal právo (nie povinnosť) uzavrieť Zmluvu o výpožičke, pričom bol vopred informovaný o zmluvných podmienkach spojených s vypožičaním náhradného zariadenia. Nemožno súhlasiť s konštatovaním žalovaného, že reklamovaný výrobok nebol spotrebiteľovi vydaný, teda reklamácia nebola vybavená v zákonom stanovenej lehote. Slovak Telekom, a.s. opätovne poukazuje na to, že reklamáciu vybavil písomnou výzvou na prevzatie plnenia a zásadne odmieta názor ÚI SOI, podľa ktorého jediným „správnym“ spôsobom vybavenia reklamácie je odovzdanie opraveného výrobku spotrebiteľovi. Povyšovanie tejto formy vybavenia reklamácie je v rozpore s účelom § 2 písm. m) zákona č. 250/2007 Z.z., spôsobuje nesprávny (arbitráry) výklad predmetnej právnej normy a porušuje zásadu správneho konania, kedy ÚI SOI použil správnu úvahu nad rámec zákona č. 250/2007 Z.z., čo je v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Vo vzťahu k rozsudku Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Sžo/203/2010, zo dňa 22. júna 2011, ktorým argumentuje žalovaný, Slovak Telekom, a.s. uvádza, že sa s predmetnou právnou vetou v plnom rozsahu stotožňuje. Najvyšší súd SR ustálil, že „za vybavenie reklamácie v zákonom stanovenej lehote sa považuje aj písomná výzva na prevzatie plnenia, teda zákon explicitne upravuje spôsob oznámenia o tom, že opravený výrobok je pripravený na odovzdanie spotrebiteľovi“. Rovnako v tomto prípade postupoval aj žalobca, keď, ako vyššie uviedol, písomne informoval spotrebiteľa o tom, že reklamovaný výrobok je pripravený na prevzatie na predajni a prostredníctvom písomnej výzvy na prevzatie plnenia vyzval spotrebiteľa k prevzatiu plnenia. Tak isto nie je sporné, že reklamovaný výrobok sa v čase odoslania písomnej výzvy reálne nachádzal v predajni Slovak Telekom, a.s. Čo však žalobca namieta je nesprávny záver ÚI SOI, ktorý spojil uplatnené zádržné právo Slovak Telekomu, a.s. vyplývajúce zo Zmluvy o výpožičke s vybavením reklamácie spotrebiteľa. Žalobca pritom riadne preukázal, že k vybaveniu reklamácie došlo na základe písomnej výzvy na prevzatie plnenia a už v čase jej odoslania bol pripravený plniť spotrebiteľovi. Skutočným dôvodom prečo nebol reklamovaný mobilný telefón odovzdaný spotrebiteľovi ihneď pri prvej návšteve predajne bol fakt, že:

- i) spotrebiteľ poškodil vypožičaný náhradný mobilný telefón, ktorý mu bol poskytnutý bezplatne na jeho žiadosť (spotrebiteľ využil túto možnosť, poskytovanú žalobcom),
- ii) spotrebiteľ nepristúpil na možnosť uhradenia zmluvnej pokuty alebo zloženia zábezpeky na opravu vypožičaného náhradného mobilného telefónu tak, aby mu žalobca mohol vrátiť reklamované zariadenie. Z uvedeného vyplýva, že Slovak Telekom, a.s. postupoval pri predmetnej reklámácii v súlade s platnými právnymi predpismi. Spotrebiteľ bol tým subjektom, ktorý sa dobrovoľne rozhodol uzavrieť Zmluvu o výpožičke, pričom bol poučený o svojich povinnostiach v prípade poškodenia vypožičaného náhradného zariadenia. Aj v prípade vzniku škody na náhradnom zariadení mal spotrebiteľ možnosť výberu, ktorú sankciu za poškodenie náhradného mobilného telefónu mu žalobca uloží, avšak aj napriek dohode na predajni si spotrebiteľ svojím pasívnym správaním vybral uplatnenie zádržného práva na reklamovaný mobilný telefón, pričom náhradné zariadenie si ponechal u seba až do 13.07.2017, kedy ho opravené vrátil a prevzal si opravený predmet reklamácie.“ Žalobca k replike pripojil ako dôkaz doručovací hárok a servisnú správu spoločnosti C. A., číslo zákazky H..

5. K replike žalobcu, ktorú súd doručil žalovanému dňa 11.08.2017, sa žalovaný už nevyjadril.

6. Súd preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa ustanovení § 194 a nasl. zákona č. 162/2015 Z.z. o Správnom súdnom poriadku (ďalej len „SSP“) a po oboznámení sa s napadnutým rozhodnutím žalovaného, žalobou žalobcu a vyjadreniami účastníkov konania a najmä po oboznámení sa s obsahom administratívnych spisov oboch správnych orgánov, bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 107 ods. 2 SSP dospel k záveru, že žalobe žalobcu nemožno priznať úspech z ďalej uvedených dôvodov.

7. Podľa ust. § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Podľa ust. § 135 ods. 1 SSP na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

Podľa ust. § 194 ods. 1 SSP správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

Ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe (§ 194 ods. 2 SSP).

Podľa ust. § 197 SSP správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, môže doplniť dokazovanie vykonané orgánom verejnej správy, a to aj na návrh účastníka konania, ktorým však nie je viazaný.

Podľa ust. § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“), ak spotrebiteľ uplatní reklamáciu, predávajúci alebo ním poverený zamestnanec alebo určená osoba je povinný poučiť spotrebiteľa o jeho právach podľa všeobecného predpisu; na základe rozhodnutia spotrebiteľa, ktoré z týchto práv spotrebiteľ uplatňuje, je povinný určiť spôsob vybavenia reklamácie podľa § 2 písm. m) ihneď, v zložitých prípadoch najneskôr do 3 pracovných dní odo dňa uplatnenia reklamácie, v odôvodnených prípadoch, najmä ak sa vyžaduje zložité technické zhodnotenie stavu výrobku alebo služby, najneskôr do 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Po určení spôsobu vybavenia reklamácie sa reklamácia vybaví ihneď, v odôvodnených prípadoch možno reklamáciu vybaviť aj neskôr; vybavenie reklamácie však nesmie trvať dlhšie ako 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Po uplynutí lehoty na vybavenie reklamácie má spotrebiteľ právo od zmluvy odstúpiť alebo má právo na výmenu výrobku za nový výrobok.

Podľa ust. § 2 písm. m) zákona o ochrane spotrebiteľa sa vybavením reklamácie rozumie ukončenie reklamačného konania odovzdaním opraveného výrobku, výmenou výrobku, vrátením kúpnej ceny výrobku, vyplatením primeranej zľavy z ceny výrobku, písomná výzva na prevzatie plnenia alebo jej odôvodnené zamietnutie.

Podľa ust. § 18 ods. 9 zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci je povinný o vybavení reklamácie vydať písomný doklad najneskôr do 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie.

8. Z obsahu administratívneho spisu žalovaného vyplynulo, že dňa 17.06.2015 bola za účelom prešetrenia spotrebiteľského podnetu evidovaného správnym orgánom pod. č. XXX/XX inšpektormi SOI začatá kontrola v prevádzke žalobcu T. P., V. O., R. V. Q., J., ukončená dňa 19.06.2015 v prevádzkarni žalobcu prerokovaním a odovzdaním inšpekčného záznamu. Vykonanou kontrolou bolo zistené, že pisateľ podnetu si dňa 06.05.2016 u žalobcu uplatnil reklamáciu výrobku - mobilný telefón H. A. XXX D.. Žalobca zaslal spotrebiteľovi dňa 29.05.2015 SMS správu, v ktorej vyzval spotrebiteľa na prevzatie plnenia a tiež spotrebiteľovi zaslal písomnosť zo dňa 02.06.2015 označenú ako „Oznámenie o vybavení reklamácie - výzva na prevzatie plnenia“, v ktorej spotrebiteľa vyzval na prevzatie plnenia a informoval ho o spôsobe vybavenia reklamácie. Následne dňa 29.05.2015 žalobca zaslal pisateľovi podnetu výzvu na prevzatie plnenia SMS správu, obsahom ktorej bola nasledovná informácia: „Vážený zákazník, zapožičaný telefón je potrebné opraviť na Vaše náklady alebo uhradiť zmluvnú pokutu za predmetný telefón. Následne, až po vysporiadaní Vám môžeme vydať Vaše zariadenie zo servisu. Za porozumenie ďakujeme.“, čím žalobca podmienil vydanie opraveného výrobku spotrebiteľovi, a teda aj riadne ukončenie reklamačného procesu do času, kým sa neopraví zapožičané náhradné zariadenie, resp. spotrebiteľ neuhradí predávajúcemu škodu, čím žalobca nezabezpečil dodržanie povinnosti predávajúceho podľa § 18 ods. 4 zákona, v zmysle ktorého je predávajúci povinný vybaviť reklamáciu v lehote nie dlhšej ako 30 dní odo dňa jej uplatnenia. Žalobca preto reklamáciu výrobku - mobilný telefón H. A. XXX D., uplatnenú spotrebiteľom, pisateľom podnetu dňa 06.05.2016 nevybavil v lehote nie dlhšej ako 30 dní odo dňa jej uplatnenia.

9. Z obsahu repliky žalobcu z 13.07.2017 vyplýva, že dňa 29.05.2015 sa spotrebiteľ dostavil na predajňu žalobcu, kde prebehla komunikácia s predajcom (čo žalobca žalovanému v priebehu správneho konania neuviedol, poznamenáva súd), v rámci ktorej došlo k zisteniu, že spotrebiteľovi vypožičaný mobilný telefón je poškodený (poškodenie spočívalo v prasknutí displeja; náklady na výmenu prasknutého displeja predstavujú škodu, ktorá vznikla žalobcovi a za ktorú je zodpovedný spotrebiteľ). Spotrebiteľ komunikoval predajcovi, že nedokáže zabezpečiť opravu vypožičaného mobilného telefónu. Predajca mu preto ponúkol možnosť zloženia zábezpeky za účelom úhrady nákladov spojených s opravou náhradného zariadenia, prevzatia náhradného zariadenia žalobcu, ktorý by na náklady spotrebiteľa zabezpečil opravu poškodeného náhradného zariadenia a odovzдание opraveného zariadenia. Po vyúčtovaní nákladov vynaložených na opravu vypožičaného zariadenia zo strany autorizovaného servisu by došlo k vyúčtovaniu nákladov spojených s opravou náhradného zariadenia a zloženej zábezpeky (doplatenie alebo vrátenie rozdielu v cene opravy a výšky zloženej zábezpeky). Podľa

vyjadrenia príslušného pracovníka predajne, spotrebiteľ podľa žalobcu s týmto návrhom a postupom súhlasil, avšak do predmetnej predajne sa dostavil až dňa 13.07.2017, keď vrátil opravené náhradné zariadenie a predajca mu vydal opravený reklamovaný mobilný telefón.

10. Súd súhlasí s názorom účastníkov konania, keďže to vyplýva zo zákona, že za vybavenie reklamácie v rámci zákonom stanovenej lehoty sa považuje aj písomná výzva na prevzatie, pretože zákon explicitne upravuje spôsob oznámenia o tom, že opravený výrobok je pripravený na odovzdanie spotrebiteľovi. Pokiaľ však ide o jednu zo zákonom povolených možností ukončenia reklamačného konania, medzi ktorými je aj písomná výzva na prevzatie plnenia, tak treba zdôrazniť, že takáto písomná výzva umožňuje predávajúcemu ukončenie reklamačného konania iba v prípade pasívneho správania sa spotrebiteľa v podobe neprevzatia si opraveného výrobku bez následných konzekvencií ustanovených v § 24 zákona o ochrane spotrebiteľa, ako to uvádza aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v uvedenom rozsudku sp.zn. 6Sžo/203/2010 z 22.06.2011, na ktorý žalovaný správne poukázal.

11. V danom prípade, ako až z repliky žalobcu z 13.07.2017 vyplynulo, spotrebiteľ nebol pasívny, pretože dňa 29.05.2015, t.j. v lehote 30 dní sa dostavil na predajňu žalobcu za účelom prevzatia si mobilného telefónu, avšak tento mu nebol vydaný, pretože žalobca jeho vydanie podmienil náhradou škody v zmysle zmluvy o výpožičke náhradného mobilného telefónu.

12. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že žalobca podmienil prevzatie plnenia, vydanie mobilného telefónu spotrebiteľovi ako opraveného výrobku spotrebiteľovi, a súčasne aj ukončenie reklamačného konania dovtedy, dokedy spotrebiteľ žalobcovi neuhradí škodu na náhradnom vypožičanom mobilnom zariadení, a to v zmysle zmluvy o výpožičke náhradného mobilného telefónu.

13. Podľa právneho názoru súdu je neprípustné, aby vydanie opraveného výrobku, a teda aj riadne ukončenie reklamačného konania bolo v priebehu 30-dňovej lehoty na plnenie vyplývajúcej z reklamácie podmienené zmluvou o výpožičke náhradného mobilného zariadenia, ktorý spotrebiteľ poškodil, resp. náhradou škody takéhoto nefunkčného náhradného zariadenia, pretože ide o dva rozdielne právne vzťahy.

14. Pretože žalobca dňa 29.05.2015, kedy sa spotrebiteľ dostavil na predajňu žalobcu s cieľom vyzdvihnúť si svoj reklamovaný mobilný telefón a k vydaniu mobilného telefónu nedošlo napriek aktívnemu správaniu sa spotrebiteľa, potom zaslanie písomnej výzvy na prevzatie plnenia spotrebiteľovi zo strany predávajúceho sa nemôže javiť inak ako účelové zaslanie takejto písomnej výzvy, ako na to správne poukázal žalovaný. Zaslanie písomnej výzvy na prevzatie plnenia spotrebiteľovi by pripadalo do úvahy iba v tom prípade, ak by sa spotrebiteľ správal pasívne a v priebehu 30-dňovej lehoty na vybavenie reklamácie by sa napríklad na telefonickú výzvu žalobcu, ako sa to stalo aj v danom prípade, vôbec nedostavil k prevzatiu plnenia k žalobcovi. O takýto prípad však v preskúmanom prípade nešlo.

15. Pretože vybavenie reklamácie žalobcom trvalo dlhšie ako 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie (06.05.2015) a konaním žalobcu bolo znemožnené spotrebiteľovi realizovať jeho nároky vyplývajúce mu z ust. § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa, čo jednoznačne vyplýva z podkladov, ktoré poskytol žalobca žalovanému, ako aj z podaní účastníkov konania, súd uzatvára, že právne posúdenie veci žalovaným bolo v súlade so zákonom o ochrane spotrebiteľa, ako aj judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplývajúcou napr. z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Sžo/203/2010 zo dňa 22.06.2011.

16. Z uvedených dôvodov súd preto podľa ust. § 190 SSP žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

17. Neúspešnému účastníkovi konania, ktorým bol žalobca, súd právo na náhradu trov konania nepriznal v súlade s ust. § 167 ods. 1 SSP.

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá musí byť podaná na Krajskom súde v Košiciach v lehote 1 mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

V kasačnej sťažnosti sa uvedú všeobecné náležitosti podania podľa § 57 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“), to znamená, ktorému správne mu súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania.

Ďalej sa v kasačnej sťažnosti musí uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie vecí, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne mu súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.